

ALFIE

Alfie dă o mână de ajutor



Shirley Hughes

Într-o zi, Alfie veni de la grădiniță cu un plic în care era o filă de carton frumos îndoită. I-o dăduse Bernard, prietenul lui cel mai bun.





– Uite, are numele meu pe ea! spuse el arătând locul cu degetul.

Mami îi spuse că e o invitație la ziua de naștere a lui Bernard.

— O să se țină acasă la el? vru să știe Alfie.

Nu mai fusese niciodată acasă la Bernard. Mama răspunse, că da și-i povesti câte ceva despre zilele de naștere: cum trebuia să aleagă un cadou, ce jocuri aveau să joace și cum mâncarea avea să fie foarte bună.

Alfie abia aștepta petrecerea lui Bernard.

În ziua stabilită, mama îl spală pe față, îl pieptănă și-l ajută să-și pună un tricou curat și pantalonii scurți noi-nouți.







– O să vii și tu la petrecere cu Annie Rose, nu?
o întrebă Alfie.

– A, nu, spuse mama. Te duc acasă la Bernard
și pe urmă merg cu Annie Rose în parc și vin
să te iau când e ora de plecare.

– Dar vreau să vii și tu,
zise Alfie.

Mama îi spuse că ea și Annie Rose
nu fuseseră invitate la petrecere.
Numai Alfie fusese, pentru că era
prietenul special al lui Bernard.

– Nu te deranjează că te las în
fiecare zi la grădiniță, nu? întrebă ea.
La fel n-o să te deranjeze nici când
vom ajunge acasă la Bernard.



Mama cumpărase niște creioane cerate, pe care Alfie urma să i le dea cadou lui Bernard. În timp ce ea le împacheta, Alfie se duse sus în camera lui. Se uită sub pernă și găsi acolo păturica veche pe care o ținea noaptea cu el în pat.



Coborî cu ea în brațe
și se așeză s-o aștepte
pe mami.

